

Új élet!

Pesterzsébeti Evangélikus
Egyházközség Hírlevele
2022. Húsvétján

Nomen est omen?

A Húsvét sziget
bizonyságtétele.

Ki ne hallott volna a Húsvét szigetről? Ha más nem, a szigetre jellemző, hatalmas kőszobrok, amint a tenger felé fordulva, félig földbeásottan sorakoznak, bizonyára sokaknak ismerős kép. Sokan kutatták, hogy vajon milyen céllal, milyen vallási, kultuszi háttérrel születtek ezek a monsthumok. Vajon mit szimbolizálnak, mit üzentek anno, és mit gondoljunk róluk ma? Talán még ma is zajlanak tudományos viták a kérdésben. Pedig a Húsvét szigetnek van egy nagyon is egyértelmű bizonyyságtétele! Arról prédikál, mennyire életbevágóan fontos volt a Messiás megérkezése, mert az ember önmagában csak önmaga elpusztítója tud lenni.

A Húsvét szigeten a rapanuik éltek, több törzsben. Gyönyörű, paradicsomi növény és állatvilág vette őket körül. Csodálatos élettérrel gazdálkodhattak. Legfontosabb elfoglaltságukká vált azonban, hogy a törzsek egymással vetélkedjenek, s a másikká rálicitálva egyre nagyobb, robosztusabb kőszobrokat faragjanak és állítsanak fel. A vetélkedés kezdett elharapózni, egyre nagyobb és impozánsabb szobrokat faragtak, amelyek szállításához rengeteg fára volt szükség, de már a sziklák kitermeléséhez is sok fát kellett kivágni. Egyre több és több helyen vágták ki az erdőket teljesen, míg végül a sziget teljes faállományát feláldozták vetélkedő hóbortjuk kiszolgálására. Ennek eredményeként a vadmadarak elmenekültek, a szárazföldi állatok kipusztultak, a talajerózió megnövekedésével a földművelés is tönkrement, s a rapanuik élete éhínségbe torkollott. A világ pedig csodájára jár a kb. 900 kőszobornak, amelyek őrzik a tönkretett szigetet!

Mindene megvan az embernek arra, hogy e világ keretei között is jó, szerethető életet éljen, de az ember tökéletesen alkalmas és képes arra, hogy maga körül mindent elpusztítson: a saját életét! És most nem csak a természeti környezetről beszélünk! Sokkal inkább arról az alapvető emberi tulajdonságról, amely különösebb erőlködés nélkül fut a halál felé. Mint egy kód, ami beindul és nem lehet megállítani.

A Húsvét sziget saját pusztulásával hívja fel mindannyiunk figyelmét, mennyire képtelen az ember a saját életét megtartani, s mennyire szüksége volt, van az Élő Messiasra, aki megszabadítja saját önzése alól. A Húsvét sziget elnevezése is emlékeztet a Húsvéti feltámadottra utaltságunk valóságára és ösztönöz megtérésre!

bjd

IGESZAROK

1Jn 1, 1-4: ¹Ami kezdettől fogva volt, amit hallottunk, amit szemünkkel láttunk, amit megfigyeltünk, amit kezünkkel is megtapintottunk, azt hirdetjük az élet ígéjéről. ²Mert megjelent az élet, mi pedig láttuk, és bizonyosságot teszünk róla, és ezért hirdetjük nektek is az örök életet, amely azelőtt az Atyánál volt, most pedig megjelent nekünk. ³Amit tehát láttunk és hallottunk, azt hirdetjük nektek is, hogy nektek is közösségetek legyen velünk: a mi közösségünk pedig közösség az Atyával és az ő Fiával, a Jézus Krisztussal. ⁴Ezt azért írjuk meg nektek, hogy örömünk teljes legyen.

Kedves tanúságra hívottak!

Amit János evangélista elmond, s amely hitre hívogat, annak kiindulópontja egy különleges megtapasztalás! A keresztyénség folyamatosan hirdeti majd a hit fontosságát, Tamásnak Jézus külön is elmondja majd a híres ígét: boldogok, akik nem látnak és hisznek. De mégis: a kezdő mozzanat a személyes találkozás volt az élő Jézussal! Az elinduló és hitből hitbe terjedő evangélium a feltámadott Jézussal való találkozással, a feltámadás személyes megtapasztalásával indult el. Enélkül a tanítvány csak szétszéledni és elbizonytalanodni lett volna képes. Most arról beszél: én láttam, érintettem! Tehát ne legyen kétséges, hogy mindez igaz! Az a hit, amit mi a mai napon ismerhetünk, abból a személyes találkozásból származott le. Megjelent feltámadottként a szemük láttára, hogy minden hit ebbe a valóságba kapaszkodhasson! A mi húsvéti hitünk a valóságra épül!

A mai evangéliumi út is találkozással kezdődik: a mi Jézussal való személyes találkozásunkkal. Vagyis azzal a megtapasztalással, hogy kétezer év elteltével is él és működik a kegyelem, a Feltámadott irántunk való szeretete ma is életre hív és új útra indít. Az Úr él! Ez ad irányt, tartást, ez adja a mindenkori tanítás, és a mindenkori keresztyén gyakorlat lényegét is. Hitünk nem legendákon, véleményeken, logikai levezetéseken, vallási, vagy családi hagyományokon alapszik, hanem a feltámadás valóságán, magán a Feltámadotton!

A Vele való találkozást pedig nagyon jó elmondani - hogy a többiek is találkozni akarjanak Vele!

SOLI DEO GLORIA!

bjd

Hogyan ünnepeljük a Húsvétot?

A Húsvét nem mindenkinek ugyanúgy telik, mint például a Karácsony. Karácsonykor hívők és nem hívők is állítanak fát, ajándékoznak, vacsorát tartanak. Húsvétkor a hívők körében nagyobb hangsúlyt kap a feltámadás ünneplése, mint a csoki nyuszik. Nálunk legalábbis biztosan. Természetesen nem maradhatnak el a

húsvéti kellékek sem, mint a nyuszi figurák, a tojásból kirakott koszorúk, asztaldíszek, de kisebb hangsúlyt kapnak. Nálunk a húsvét Jézus útjáról a kereszttel felé szól. Ilyenkor a gyülekezet zenekarával passió előadásra készülünk, melynek számai szintén a nagy hét eseményeit dolgozzák fel. De otthon is és a munkában is szívesen dúdolom ezeket a számokat, hiszen Isten dicsőségére szólnak. Ebben az időszakban mindig végigolvasom Jézus útját az evangéliumok vagy a Magyarázatos Biblia segítségével, a nagy héten pedig napról napra, ahogy az események haladtak. Mindig elgondolkodom, hogy Jézus mennyi mindent magára vállalt értünk. Üldözték és elfogása után alázták, korbácsolták, töviskoszorút kapott, kinevették és sorsot vetettek ruháira. És Ő mindvégig tudta, hogy ennek így kell lennie azért, hogy minket megmenthessen. Mindig hűledezve gondolkodom el ezen, hogy mekkora Isten szeretete és nem vonja vissza szavát, miszerint meg akar menteni bennünket még akkor is, ha mi újra és újra elbotlunk. Ezzel a nagy szeretettel vette magára Jézus minden bűnünket, hogy bűnbocsánatot nyerhessünk általa. Áldott, aki az Úr nevében jön, Hozsánna!

Pálinkás Anikó

„Húsvét van - minden lehet!” (novella)

Késő este lett, mire hazaértek. A kertkapu nyikorgott, amikor benyitottak rajta, s botorkálva haladtak a pitvar felé a hold sápadt, gyenge fényében. Az égen egynémely felhőfoszlány úszott, s egy éppen az amúgy is vékony holdsarló előtt gondolt megpihenni egy keveset. Az öregember felnézett az égre, hátratolta kalapját és megvakarta a feje búbját. Közben megállt egy pillanatra.

- Hál’Isten, hazaértünk! - visszahúzta a rongyos kis kalapot a helyére, majd azzal a mozdulattal a melle felé nyúlt és keresztet vetett. A bozontos kutya végig mellette, vagy mögötte baktatott, csak időnként csapott át az árkon, útszélen, hogy megkergeessen valamit, amiről úgy vélte, hogy az út unalmasságára való tekintettel meg kell kergetni. Amint azonban a nyikorgó kertkapun beléptek, előreloholt, be összetákolt házába, de éppen csak megfordult benne, már jött is ki és lelkesen vakkantott, föl-fölugrált az öreghez, amíg az a pitvarhoz ért és ott megállt.

- No, mindjárt! Ne bolondulj, na jól van! - mondta az öregember és ismét a kalapért nyúlt, levette a fejéről és néhány mozdulattal kezdte leverni a port a csizmaszáráról.

A ház ablakai sötéten bámulták az udvart. A nyári este zümmögése a pitvarba is beosont. A kulcs nehezen akart kitalálni a zsebéből. Sokáig kotorászott utána, miután felépett a pitvar két lépcsőfokán.

- Hm, - morgolódott - no, hun vagy mán? - A zörgésre, csörgésre a puli leült az öreg mellé és csillogó szemekkel figyelte, hogy mi következik. Úgy vélte valahol a gyomra tájékán, hogy bizonyára valamiféle vacsorának kell következnie, mert az úton megevett kis szalonnabőrket aligha lehetne vacsorának nevezni, pláne, hogy azt még az induláskor kapta az öregtől. A ebédéből kapott falatokról pedig már megemlékezni se érdemes ...

A sötétben az öreg kéz nehezen találta a kulcsnak a helyét, de végül az nyikorogva elfordult, tolt a zár nyelvét, s a csattanás nyomában az öreg belépett a hűvös sötétbe. Lépteinek csoszogó koppanása a téglapadlón halk visszhangot vert a falak között, nem sok bútor ált a hang útjába. Az öreg megszokott mozdulattal nyúlt az asztal közepére, ahol gyufát és kis olajlámpást tapintott, s rövidesen két sercenés után szétugrott a puha világosság a konyhában. A kutya a küszöb előtt ült és befelé bámult. Az öreg az olajlámpás tálkájába dobta az eloltott gyufaszálat és visszafordult az ajtóhoz.

- No, egye fene, bejöhetsz! - és a kutyus abban a pillanatban belódult a helyiségbe, körbefutotta az asztalt, a székeket, megszaglászva mindnek a lábait, majd a konyha sarkait, s végül a szobaajtóhoz ért, ahol megállt és okosan visszanézett a gazdája felé.

- Te bolond, te. Csak mink vagyunk ... - és talán mosolygott. Az olajlámpás ugráló lángja még mélyebbre rajzolta arcán a ráncokat. A kalap ekkor már az asztalon hevert a kulcs mellett. Betette az öregember az ajtót, majd a kalapot mégis felakasztotta egy rozsdás szögre a falon. Lezötytyent a székre és megint a kutyára nézett.

- No, Bíró, gyere ide! - s az odaugró kutyának megpaskolta a fejét, majd elkezdte kipiszkálni a szőréből a beleakadt bogáncsfejeket.

- Hun a csudában jártál te? Tiszta csimbók vagy, hallod-e! - A kutya tűrte, hogy az öreg piszkálja a szőrét, sőt jól is esett neki.

- Hát, szép nap vót ez, no. - mondta közben a kutyának - Az a sok ember, akik ottan vótak, he? Láttam, hogy csak tutultál, ahogy gyűttek ki a templonyból! Penig hát egy se bántott vóna! - Most maga elé nézett, s maga előtt látta újra a húsvéti áradatot, amint szinte hömpölygött ki a nép a templom ajtaján. Hangos, élő zsivalygásban omlott szét az ünnepi öröm, a kutya csaholva topogott, azt se tudva hova legyen, de rövidesen lenyugodott, amikor az öreg lehajolt hozzá és megpaskolta a fejét. Amikor felegyenesedett, egy nyurga legény állt vele szemben, mosolygós kék szeméből ragyogott az őszinte öröm!

- Hát csak kigyűtt, édesapám? - és válasza se várva magához ölelte az öreget. Jól megszorongatta.

- Megfúlasztasz, te kölkö!... Hát kigyűttem, honne. - és a kalapja után nyúlt, hogy le ne forduljon a fejéről. A nyurga legény, most levegőhöz engedte, két tenyerét két oldalról az öreg karjain nyugtatta, s hálásan nézte az öreg szemeket. Majd hirtelen megugrott:

- Várjon itt! - s azzal sarkon fordult s szétnyomva maga előtt az embereket eltűnt a tömegben. A tömeg hullámozása jelezte, hogy merre jár. A hullámozás aztán megállapodott, majd visszaindult az öreg felé.

- Hát édesapám, mink most mán mind itt vagyunk. - kézen fogva állt meg egy fiatalasszonnyal, aki

kipirosodva, kissé bizalmatlanul húzódozva torpant oda az öreg elé. Karján egy egész kicsiny gyermek szuszogott, s éppen kezdte nyitogatni szemecskéjét. Az öregben megpattant valami, nézte, nézte a csecsemőt. S egy minutumra eltűnt a tömeg, megszűnt a zsivalygás, csak az a gyermek volt, meg a fiatal szülők. Keze önkéntelenül elindult és megérintette a kis ingecskét, a széltől piros arcocskát.

- Tisztára anyád - suttozta erőtlenül, s érezte, hogy a lábai remegnek. Egyszerre értelmetlenné vált az a sok akarat, a megannyi erőltetett tiltás, az elvárt jog, és az igényelt engedelem. Porba hullt a dac és a gőg, és égető emlékké lett a szívében az óra, amikor kiadta a nyurga legényke útját a választottjával együtt. Két éve már annak. S azóta sem szép szóra, sem üzenetre nem hajlott. Még akkor sem, amikor hírét vette, hogy a kis András fiú megesküdünt a lyánnyal, ráadásul lutheránus pap előtt. És akkor sem, amikor a jaminai jáger bezörgetett hozzá december közepén azzal, hogy a fiatalok áldott karácsonyt kívánnak, és üzenik, hogy unokája született, és ... Végig se mondhatta, szinte kidobta az erdészt, pedig jó barátságban voltak.

- Pusztuljanak, ahun vannak, azok a büdös kódisok! Hát gúnyolódnak velem!? - kiabálta a kioldalgó erdész után, aki tisztos távolból merte csak csendesen, sajnálkozva mondani:

- De hát kend a kódis, András bátyám! Kije van még kendnek? - a „takarodj”-ot már csak a háta kapta.

És most itt áll előtte a legény és az a lány, s karon az a kicsi. Aztán az emlékek fájó felhője tisztulni kezd a szeméről. Tenyerével végigsimítja a kabátját, elhatározta magát, s köhint hozzá.

- Hát, én má el is mennék, fiam. - és a kalapjához nyúlt zavartan.

- Dehogyan mén, édesapám! - kerekedett a fiú szeme - Gyűn hozzánk ünnepi ebédre! - és már fogta apja karját, vonta volna magával.

- Én-e? - ütődött meg az öreg - Mán hogyan mennék? - ajka remegett - Hogyan mehetnék?

- Hát miért, édesapám? Hát nem azé gyűnt? - nézte a legény meghökölvé, s elengedte apja karját.

Az öreg mereven nézte a fiát, majd a leányt, s végül a csecsemőt. Most ő kapaszkodott a fiúba. Nehezen formálta a szavakat, de rég torlódó indulat nyomán buggyantak azok elő:

- Én ... kidobtalak benneteket, fiam! Én átkoztalak benneteket! Téged is, te lány, de még ezt a csöppet is ... - reszkető kézzel, szinte akaratlanul nyúlt a gyermek arca felé. S akkor az a csecsemő hirtelen megkapta a bütykös ujját, s szorította teljes erejével.

Az öreg szeme elnyílt erre, de még a szája is ámulatában. Arca eltorzult és hangtalan zokogás kezdte rázni vállait. Egy darabig nem szólt most senki. Minden szónál több hangzott el közöttük.

- Ehelméhék, fiam ... - rázkódott még. A legény zavartan nézte, nem tudta, mit is kellene mondania.

- El? De, hát - próbálkozott - a jágertől mink azér üzentünk, hogy ha előbb nem is, de tavaszra szívesen látjuk. Hát nem azé gyűnt? Hát nem mondta a Pista? - Kissé távolabb mozdult, s most az öregben volt a meghökölés sora, megállt a sírásban.

- Azt üzentétek? - keze fejével a könnyeit törölte - Én azt hittem ... - és a mélységes szégyen, a méltatlanság és roskasztó elveszettség érzése ült a mellére. De a fiú már értett mindent, s nem tévovázott.

- Édesapám! Gyűjjék, kend! Jó helyen lesz nálunk. - finoman belekarolt a görnyedt öregemberbe - Indulnánk ... - s mozdult, de az csak állt.

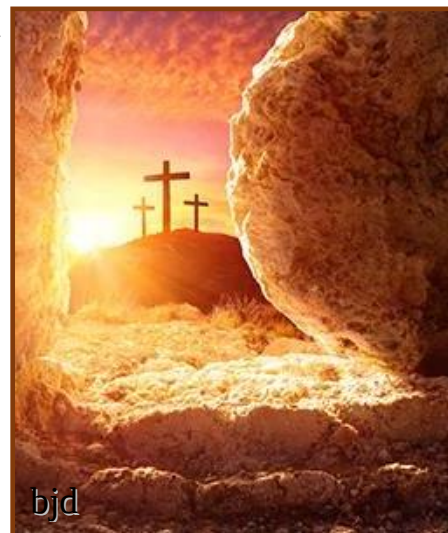
- Hát, lehet ezt? - nézett párás szemekkel a földre. - Azok után?

- Húsvét van, édesapám! Feltámadás! Minden lehet! - és felnevetett. Sírva, de nevetett.

...

Ülnek ketten az olajlámpás imbolygó fényében. Az öreg maga elé bámul, a kutya hűségesen ül az asztal mellett. Nem sok mindent ért, de bizonyosan érzi, hogy valami rossz elmúlt, s valami jó megszületett.

- Húsvét van. Feltámadás. - motyogja az öreg. - Minden lehetséges.

HÚSVÉTI ÜZENET 2022

MAGYAR KATOLIKUS PÜSPÖKI KONFERENCIA –
MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA

„VALÓBAN FELTÁMADT AZ ÚR!” (Lk 24,34)

Jézus feltámadt! Ez 2022 Húsvétjának is örök üzenete.

Közel kétezer éve hangzik ez a jó hír, hogy nem a halálé az utolsó szó, hanem az Életé. Ezt az evangéliumot hirdeti az Egyház szerte a világban, mert olyan üzenet ez, amely ma is meghatározza a keresztények hitét. Erre épül az Egyház tanítása és a keresztények élete.

Nemzedékek tudatát határozza meg a tény, hogy Jézus feltámadt, Jézus él. A kereszténység ezt ünnepli vasárnapról vasárnapra. Az igehirdetésünk legfontosabb célja, hogy a húsvéti örömhírből hit és reménység támadjon minden ember számára. Ez olyan, mint a hajnali napfelkelte. Éltető melege beragyog az emberi szívekbe, olyan békességet teremt, amely átjárja egész életünket, hivatásunknak és életünknek célt és értelmet ad.

Azt kívánjuk Isten egész népének ebben az esztendőben is, hogy legyen olyan Húsvétja, amelyben örömmel mondhatja: Jézus él! Amikor ugyanis már nemcsak a háború és az emberi szenvedés hírei érkeznek el hozzánk, hanem meg is érintenek bennünket – hiszen itt vannak közöttünk a harcok elől menekülők –, akkor ez az evangéliumi üzenet különös súllyal és jelentőséggel bír.

Kérjük feltámadott Urunkat, hogy tegyen bennünket Isten minden értelmet felülmúló békességének és szeretetének eszközévé, mind a háború sújtotta területeken, mind a menekültek körében! Hisszük, hogy Jézus Krisztusnál van a végső szabadítás, aki feltámadt a halálból, hogy békét és örömet ajándékozzon minden embernek, ahogy Pál apostol írta: „Akkor Isten békéje, amely minden értelmet meghalad, megőrzi szíveteket és értelmeteket Krisztus Jézusban” (Fil 4,7).

2022 Húsvétján

Dr. Veres András s.k.
püspök, elnök
Magyar Katolikus Püspöki
Konferencia

Steinbach József s.k.
református püspök, elnök
Magyarországi Egyházak
Ökumenikus Tanácsa

Dr. Fischl Vilmos s.k..
főtitkár
Magyarországi Egyházak
Ökumenikus Tanácsa

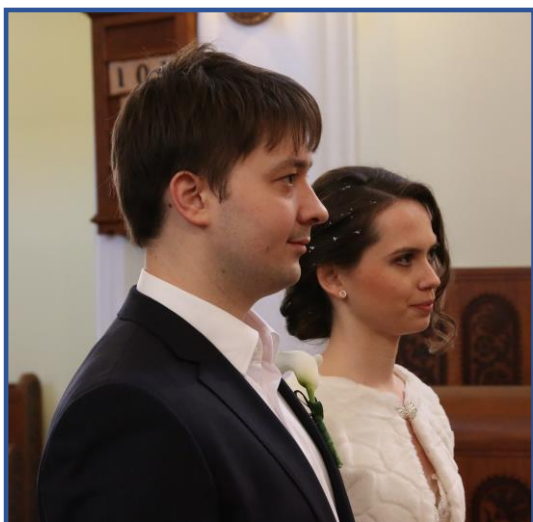
Hogyan készülünk a húsvétra?

Az idei húsvéti készülődés számunkra nagyon más a babavárás miatt, mint a korábbi években. Új élmény kettőnknek, hogy a feltámadás ünnepére való várakozás mellett egy új életet is várunk a családukba, és ez meghatározta a mindennapjainkat ebben az időszakban. Nagyon sokat imádkozunk, reménykedünk és izgulunk a gyermekünkért.

A böjt számunkra idén Zsófi katolikus hagyományai alapján az étkezéssel kapcsolatos lemondásokról szólt, és a felesleges tárgyainktól való megválárról, hogy a gyermekünk számára készítsük elő a helyet itthon. Nagy szerepe volt a böjti időszakban a Virágvasárnapi passióra való próbáknak és az istentiszteleten való szolgálatnak. Nagyon jó élmény volt a gyülekezet tagjaival több időt tölteni, és együtt részt venni a dicsőítésben.

A Nagyhét eseményeire a rohanós mindennapok mellett legalább néhány óra elcsendesedéssel, elmélkedéssel készülünk, hogy valóban át tudjuk érezni a Nagyhét eseményeinek fontosságát és mélységét. Ebben sokat segít nekünk a gyermekünk, aki szavak nélkül is emlékeztet minket a megáldottságunkra, és újra meg újra hálára indít minket.

A húsvéti feltámadás öröme mellett most különösen koncentrálnunk az idei családi ünneplésre. Mindkettőnk családjával sok időt fogunk tölteni az Ünnepen. Húsvét vasárnap a Feltámadás ünneplése mellett Zsófi nagymamáját is köszöntjük születésnapja alkalmából, ami azért különleges, mert idén újra Nagypéntekre esett születésének évfordulója, ugyanúgy, mint 1938-ban.

Áldott Húsvétot kívánunk!

Zsófi és Tamás

"Háborún innen ..."

JÁKI ANTAL ÉS FELESÉGE BESZÁMOLÓJA

Miként jutottunk az elhatározásra, hogy ukrainai menekülteket fogadjunk be a három, bérbeadás céljából felújított lakásunkba?

Közel a teljes befejezés előtt kezdődött el Ukrajna megszállása. Az utolsó simítások folytak és közben gondolkodtunk az albérletek meghirdetésén. Közben dúlt a háború, a német TV csatornák folyamatosan mutatták a pusztítás képeit, a szétlőtt otthonokat, a fedél nélkül maradt családokat. Láttam a budapesti pályaudvarokon megjelenő menekülteket, az egyházi és a civil szervezetek odaadó segítségét.

Ezekkel a képekkel feküdtem le és imádkoztam a háború mielőbbi befejezéséért. Egy reggel azzal a gondolattal ébredtem, hogy mi is tudnánk menekülteket átmenetileg befogadni, hiszen ott áll üresen a három lakás. Visszatérve a hétköznapi realitáshoz próbáltam elhessegetni az irreálisnak tűnő sugallatot. Nem sikerült, és azon kezdtem gondolkodni, hogy hogyan lehetne megvalósítani. Az világos volt, hogy saját erőből ezt nem tudjuk megoldani. Részben, mert az anyagi lehetőségeinket meggyengítette a ház felújítása, másrészt a betegségem miatt én nem tudok tevőlegesen segíteni és így minden a feleségem vállát nyomná. Az üres lakásokat élhetővé kell tenni, fedezni kell a rezsit, az ételmezést. Embertelennek tartottam, hogy csupán befogadni és magára hagyni a befogadottakat. Ezt egyedül nem tudjuk vállalni.

Mi lesz, ha az átmeneti idő után ott maradunk lelakott lakásokkal? Ekkor jött a gondolat, hogy nem vagyunk egyedül, hiszen velünk az Úr és a gyülekezetünk és a családjuk is. Ezért fordultam a gyülekezetünkhöz, ahol meghallgató fülekre találtam. A felajánlott segítségek megerősítettek a hitemben. A lelkészeink eljuttatták a felajánlást a Magyar Evangélikus Egyházhoz. Az illetékes szinte azonnal jelentkezett a feltételek tisztázása miatt. Én olyan családokat kértem, akik gondosak és életvitelük megfelel a keresztényi normáknak, akik dolgozni szeretnének és így önellátók, lehetőleg magyarul beszélnek, elsődlegesen kárpátaljai magyarok.

Hamarosan kaptunk egy nagyon szimpatikus kárpátaljai magyar családot, akik magyar állampolgárok is. Egy 31 éves édesanyát, Tündét a lányaival: Liliána 6 éves és Dorina 12 éves. Nagy örömmel költöztek be, szerettek volna véglegesen maradni de közbeszólt a sors. Tünde édesanyját baleset érte, megoperálták, ezzel kiesett a családi gazdaságból. Tünde úgy döntött, hogy itt hagyják a kényelmes biztonságot és hazatérnek segíteni a szülőknek. Nagypénteken hazautaztak és szerencsésen meg is érkeztek.

Ugyanezen a napon csöngött a telefon, és Víg Balázs a Magyar Evangélikus Egyháztól kért befogadást egy 4 fős kárpátaljai magyar családnak. Felgyorsultak az események. Még pénteken megnézték a lakást. A lakásba belépve az édesanya a könnyeivel küszködött, de amikor meglátta, hogy a két kislánynak saját szobájuk lehet, sírásban tört ki. Szombaton nagy örömmel és hálával be is költöztek. A boldogságukat látva megerősödünk abban, hogy helyesen döntöttünk, de fájdalom is volt a lelkünkben Tündéék miatt.

A nevek mellőzésével, mindenkinek nagyon köszönjük az adományokat és a segítségét. A lakások berendezése egyre gyarapodik. A további két lakásba várjuk még a jelentkezőket.

A fentiek alapján egyre erősebben érzem, hogy az „erős vár a mi Istenünk” nem csupán egy köszöntés, hanem valóság. Az Úr itt van velünk!

P.M.D.

Pesterzsébeti Missziói Délután

Szeretettel hívjuk a pesterzsébetieket
május 21-én, szombaton 16:00 órakor
kezdődő családi délutánra!

Helyszíne a Klapka Téri Református Templom
(1201 Bp. Klapka u. 47.)

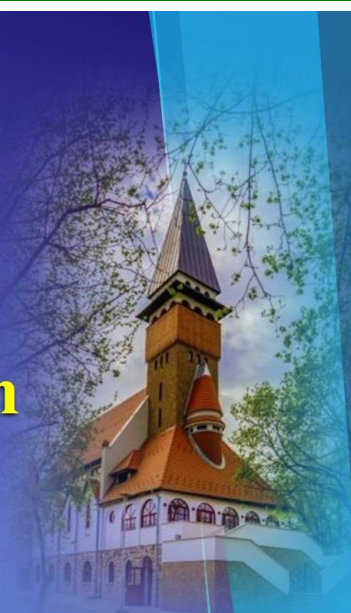
Szeretnénk lelki támogatást, vezetést nyújtani Isten
igéjéből kiindulva, sok zenével gazdagítva a családok közös
együttlétét.

- **Vendég zenekar:**
Reménység együttes - Erdély!
- **Evangélizáció:**
Fűke Szabolcs evangélikus lelkész
- **Állófogadásos szeretvendégség**

Szeretettel hívjuk és várjuk
a pesterzsébeti családokat!
A gyermekeknek külön foglalkozást, megőrzést biztosítunk.

Az alkalom díjtalan.

Szervezők: a pesterzsébeti protestáns egyházközségek

ERŐSÖDJETEK meg...

EFEZUS 6, 10

DÉLI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKERÜLET

MISSZIÓI NAP

PROGRAM

2022. MÁJUS 28. PAKS,
ENERGETIKAI TECHNIKUM ÉS KOLLÉGIUM

9:00 Érkezés, regisztráció

10:00 Köszöntő

Nyitó istentisztelet – igét hirdet: Johann Gyula,
a Diakóniai Képzési Központ vezetője, a Sztéhló Gábor
Evangélikus Szeretetszolgálat intézményi lelkésze

11:00 Pódiumbeszélgetés a konfirmációról –

dr. Pángyánszky Ágnes intézetvezető, az Evangélikus
Hittudományi Egyetem adjunktusa és Szászné Lázár
Csenge, a Károli Gáspár Református Egyetem
doktorandusz-hallgatója

12:00 Ebéd

13:15 Szekcióbeszélgetések:

- Az igehirdetés továbbgondolása mentálhigiénés szempontok alapján – Johann Gyula
- Kérdezd a püspököt! – Kondor Péter püspök, dr. Korányi András püspökhelyettes
- „Jézus, az élet kenyere” – kenyérsütés Bolla Zsuzsanna

14:30 Egyházkerületi díjak átadása

Záró áhítat - Kondor Péter püspök,
a Budai Görögkatolikus Kórus tagjainak énekszolgálatával

7030 Paks, Dózsa György út 95

TAVASZI PROGRAMOK!

A húsvét utáni időben több egyházi alkalom is lesz, amelyre szeretettel hívogatunk!

Az előző oldalakon egy-egy plakáton is láthatunk ízelítőt az alábbi programok némelyikéből:

- Pesterzsébeti Missziói Délután: május 21. 16:00-19:00 óra
- Klapka téri református templom!
- Kerületi Missziói Nap - Május 28. PAKS - Gyülekezeti kirándulás!
Jelentkezési lap a bejáratnál! Jelentkezési határidő: május 1. vasárnap.
- Megyei Családi Nap - Pünkösd hétfő, június 6. - REX Állatsziget
(1048 Budapest, Óceánárok u. 33.)

ADATLAP

Szeretettel hívjuk fel a testvérek figyelmét a Hírlevél utolsó oldalán található ADATLAP-ra. Szeretnénk a gyülekezet nyilvántartását frissíteni. Ennek a hosszú folyamatnak az első állomása az adatok begyűjtése. Ezért kérjük azokat, akik az adatlapot még nem töltötték ki, és nem küldték vissza, hogy ezt tegyék meg! Akár postai úton, akár beszkenelve a gyülekezet email címére elküldve beérkezhetnek a kitöltött ívek. A segítséget ezúton is köszönjük!

Impresszum

Húsvéti Hírlevél

A Pesterzsébeti Evangélikus Egyházközség hírlevele 2022. Húsvétján

Az Egyházközség elérhetőségei:

1204 Budapest, Ady Endre u. 89. Tel: 06/1- 426-6737

email: pesterzsebet@lutheran.hu

Lelkészi mobilszámok:

Blaniczky János Dániel: 20/8242856

Blatniczkyné Hammersberg G. Júlia: 20/8242855

Adó 1%-a felajánlható a gyülekezet Rozetta Alapítványának!

Támogatásukat köszönjük!

Adatlap

Szeretnénk jobban **megismerni** és **tartani Önnel a kapcsolatot!**

Az adatok megadása **önkéntes**. Kérjük, hogy **lehetőleg** minden rovatot **pontosan** töltsön ki.

Amire nem emlékezne, vagy nem kíván válaszolni, **hagyja üresen!** Köszönjük szépen!

Előnév	Vezetéknév	Keresztnév			
Születési adatok					
Születési név		Hely	Év	Hónap	Nap

Lakcím					
Irányító-szám	Település	Közterület neve és jellege (pl. utca, tér, stb)	Házszám	Emelet	Ajtó
Postai cím, amennyiben eltér a lakcímtól					
Irányító-szám	Település	Közterület neve és jellege (pl. utca, tér, stb)	Házszám	Emelet	Ajtó
További elérhetőségek					
Telefon		E-mail			

	Neve	Szül. dátum
Apja:		
Anyja:		
Házastársa:		

Alkalom	Helye	Éve	Igéje
Keresztelés:			
Konfirmáció:			

Miként kéri a hírleveleket?				Mik legyenek a kapcsolattartás módjai?			
Személyesen veszem át	Postai levélben	E-mailben	Nem kérem, az interneten olvasom	Postai levél	E-mail	Telefon	Nem kérem
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐